

Arrest

nr. 199 152 van 2 februari 2018
in de zaak X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA
Quai de l'Ourthe 44/1
4020 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn en dien handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, op 19 juli 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juni 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 15 december 2017, waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 12 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 17 januari 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 23 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag van 17 januari 2014 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op 23 juni 2014 neemt de gemachtigde tevens een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Deze zijn de tweede en derde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de kosten van het geding.

2.2. Op de terechtzitting van 15 december 2017 werd de vraag gesteld of de verzoekers nog steeds op het Belgisch grondgebied verblijven omdat uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat zij op 17 maart 2015 van ambtswege werden afgevoerd van de bevolkingsregisters. Daardoor is een vermoeden van vertrek naar het buitenland, behoudens tegenbewijs, ontstaan.

De Raad wijst erop hij niet beschikt over enige informatie over de verblijfssituatie van verzoekers die dateert van na 2015 en dat hiernaar werd gevraagd in de beschikking van 20 november 2017 tot vaststelling van de terechtzitting.

De raadvrouw van verzoekers stelt hierover geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken.

2.3. De Raad biedt de raadvrouw van verzoekers de gelegenheid om aan te tonen dat zij nog in België verblijven en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 12 januari 2018.

2.4. De raadvrouw van verzoekers deelt op de terechtzitting van 12 januari 2018 mee sinds de zitting van 15 december 2017 geen verdere instructies te hebben ontvangen van verzoekers en geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van hun actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied. Zij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Zoals al werd aangegeven, blijkt dat verzoekers van ambtswege uit de wettelijke registers werden afgevoerd op 17 maart 2015. Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat verzoekers het land hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De Raad merkt op dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een procedure voorziet waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. Het belang van verzoekers bij hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bestaat erin hun verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Een aanvraag om machtiging tot verblijf die wordt ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die

bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer verzoekers zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevinden, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989). Zij kunnen zich in dat geval dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Een eventuele vernietiging van de beslissing van 23 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis onontvankelijk wordt verklaard, kan hen in dergelijk geval dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Indien verzoekers niet meer op het grondgebied verblijven, kunnen zij eveneens geen belang meer aantonen bij het aanvechten van de bestreden bevelen die dan immers volledige uitvoering hebben verkregen zodat een eventuele vernietiging ervan hen niet meer tot voordeel kan strekken.

Daarom is het bij de beoordeling van het actueel belang in hoofde van verzoekers essentieel om te weten of zij nog op het Belgisch grondgebied verblijven.

3.3. De Raad stelt vast niet te beschikken over enige informatie met betrekking tot de verblijfssituatie van verzoekers op het Belgische grondgebied die dateert van na 2015.

Wanneer er twijfel rijst over het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In dit kader werd in de beschikking van 20 november 2017 tot vaststelling van de terechtzitting het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.

Op deze vraag werd door verzoekers niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting van 15 december 2017 stelt de raadsvrouw van verzoekers geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken over de aanwezigheid van verzoekers in België.

De Raad biedt de raadsvrouw van verzoekers de gelegenheid om aan te tonen dat verzoekers nog in België verblijven en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 12 januari 2018.

3.4. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

De raadsvrouw van verzoekers deelt op de terechtzitting van 12 januari 2018 mee sinds de zitting van 15 december 2017 geen verdere instructies te hebben ontvangen van verzoekers en verder geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van hun actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied. Zij stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

In casu is er geen positief uitsluitel over de vraag of verzoekers nog aanwezig zijn in België daar hun raadsvrouw er niet in slaagt enig begin van bewijs, laat staan duidelijke inlichtingen, aan te brengen waaruit blijkt dat verzoekers heden nog in België verblijven.

Daarenboven, door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waar naar werd gepeild in de beschikking van 20 november 2017 en aldus de rechter hun medewerking te onthouden, wordt tevens blijk gegeven van een gebrek aan voortdurende belangstelling voor het ingediende beroep. Het feit dat de raadvrouw van verzoekers ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoekers.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat verzoekers niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES